

יוחם-שלום סרטאווי בתוך לוע הארי

(המשך מעמוד 39)

אורי אבנרי והד"ר יעקוב ארנון, המנכ"ל לשעבר של משרד-האוצר.

פגישות אלה היו, על פי הסכמה הדדית, סודיים. אולם יד זדונית סמוייה הביאה להדלפת העניין באמצעות שלמה נקדי מן בידעות אחרונות — וכך גודעו הדברים ברבים.

החלטה דראמטית

שיא הגיעו הדברים ביום האחרון של 1976. בפגישה של סרטאווי עם פלד נוסח מיסמך — הודעה חד-צדדית אך מוסכמת על קיום המגעים מטעם הר מועצה הירשאלית. כפי שנקבע מראש,

החלטה זו, אילו התגשמה, היתה שמה קץ למגעים עם המועצה הירשאלית ועם שלי — שני גופים המגדירים את עצמם כציונים מובהקים, ומותירה רק את רק"ח האנטי-ציונית, שהשפעתה על דעת-הקהל היהודית היא אפסית.

אולם באותו מושב גם התקבלה החלטה שמטרה להנהיג הנבחרת סמכות בלתי-מגבלת לקבוע את הטאקטיקה של אש"ף.

הנהגת אש"ף לא התייחסה כי רצינות לפיג שהוכנס להחלטה. היא מוסיפה עם המועצה וש"י נמשכו במלוא המרץ, ולא הופסקו אף כי משך חודש אחר. להיפך, בארבע שנים שעברו מאז הם התהדקו.

היתה רק תוצאה אחת לאותה החלטה, שפורסמה בהבלטה בישראל עלידי הר תעמולה הירשמית. היא הנחיתה מכה חמורה על שלי ערב הבחירות לכנסת התשיעית, ותרמה תרומה נכבדה לכך שהשיגה בקושי שני מנדאטים.

יאסר ערפאת לא התייחס מעולם לאותה החלטה כלשונה. בראיון שלו באל-חואו-דח, לפני ארבעה חודשים, דיבר על "כוחות הדמוקרטיים המתקדמים", תוך הש"טת ההמשך. הוא הרחיק לכת וטען כי ההחלטה מהייבת אותו לקיים מגעים עם גופים ישראליים כמו שלי — שהיא ציור גית לכל הדיעות.

כך נשארה אייבה-הירות המיוני לית בעינה. נראה כי בכואו לפני שבוע למחשב ה-14 של המועצה היה לאומיות הפלסטינית בדמשק, היה מנוי וגמור עם סרטאווי לשים קץ לדוי-שמעות זו, ולהבהיר את הי מצב אחת ולתמיד. בכך טמון, כי נראה, סוד התנהגותו.

רוצח בן 16

תנאים שבהם התכנס מושב הר מועצה לא היו נוחים ביותר להכרעה שביקש סרטאווי.

עות האחרונים) חוששים הסורים שמא הכוונה היא לפתוח ציר נוסף, להתקפה ישראלית אפשרית על סוריה, והם הגיבו בתקיפות רבה.

ערב כינוס המושב נפוצו בעולם ידיעות כי ישראל עמדה לפתוח בפלישה-רבת ללבנון, לשם מסירת השילטון בלבנון לידי הנוצרים, היסול המדיניות של אש"ף ו-הבסת הסורים (העולם הזה 2276). על פי הידיעות, נמנעה התקפה זו רק ברבע האחרון, על פי דרישתו של שרה-חזק ה-אמריקאי, אלכסנדר הייג. (יתכן כי הפני טאגון עודד התקפה ישראלית, וכי מיש-רד-החזק האמריקאי התנגד לה.)

מוד פני התקפה ישראלית אפשרית, כחסות האמריקאים, גוברת אוטומטית החשפעה הסובייטים. כדי לגונן על עצמם, נאוצים גם אש"ף וגם המישטר הסורי להזדקק לפוע סובייטי ולכוח-ההרתעה הסובייטי, ולשלם את המחיר.

נראה שזה היה המצב בדמשק. חסידי ברית-המועצות שלטו בכיפה. לסורים היתה השפעה רבה. גם לסובייטים וגם ל-סורים לא היה שום עניין בטיפוח הידב-רות ישירה בין כוחות-השלום הישראליים הפלסטיניים. גם אלה וגם אלה מתנגדים לכך — מסיבות משלהם.

לברית-המועצות יש עניין בכך שהי צינור היחידי להידברות פלסטינית-ישראלית יעבור במוסקבה, ומשום כך היא רוצה לשמור על הבילעדיות של רק"ח בישראל בקצה האחד של הצינור. (מב-חינה זו אין הבדל בין הסובייטים והאמריקאים, המחבלים גם הם בפועל בכל נסיון של הידברות ישראלית-ערבית ישרי-הערבים יהיו תלויים בשירותיה ובחטותיה של ארצות-הברית.)

לפורים אין שום עניין בהידברות ישראלית-פלסטינית, המגבירה את העצמאות של אש"ף.

למרות הגורמים השליליים האלה, יכול היה סרטאווי לסמוך על ההתייצבות הר-חד-משמעת של ערפאת מאחרי ההידברות

כשנפתח הוויכוח הכללי, ערכו הדוברים הקיצוניים וחסידי ברית-המועצות התקפה מרוכזת על סרטאווי.

הדוברים הצביעו על חולשתם של כוחות-השלום הציוניים בישראל, ויכלו להסתייע בעובדה שמחנה שלי זכה זה עתה רק באחוז ושלש בבחירות בהס-תדרות. הם יכלו גם להזכיר כי מזכירות "שלום עכשיו" הדיחה שניים מחבריה, מפני שנפגשו לפני שנה מגישת-אקראי חר-פעמית עם סרטאווי, בביתו של המיל-יונר היהודי קארל כנא בווינה. אותם השניים הצטרפו בינתיים לרשימת ר"צ בישראל, שאימצה לעצמה זה עתה מצע של סיפוח מוטוה של הגדה-המערבית ("תוכנית בנבנישתי").

יריבו של סרטאווי לא הסתפקו בכך. אחד מאנשי-המפתח בפת"ח, מגיד אביר שראר, הגדיל לעשות וטען כי האלוף (מיל) מתיחיה פלד התפאר פומבית בכך ש"הרג את הערבי הראשון שלו בגיל 16".

היה זה, כמובן, סילוף מוחלט. אותו פסוק אומלל נאמר עלידי לובה אליאב, ודווקא מתוך כוונות טובות. באחד מנאור-מיו הזכיר אליאב כי נמצא בהגנה בגיל 16, וכי כבר אז נאלץ להרוג ערבים. מסקנתו של לובה: יש לעשות את הכל להשגת שלום עם העם הפלסטיני, כדי שהדור הבא יינצל מגורל זה.

אין ספק כי הציטוט המעוות, שיוחס באופן כוזב למתי פלד, שופק לאנשי-אש"ף עדידי ישראל, לים — אותם המעוניינים לחבל במגע הישיר בין פלסטינים לאוי-מיים ובין ישראלים ציוניים.

מעשה דראמטי

רקע זה באה להתפוצצות. עצם הופעתו של סרטאווי בלועי-הארי — בדמשק, במועצה שבה משתתפות גם קבוצות לאומניות וקנאיות קיצוניות — היתה מעשה-גבורה. המתאים לאומק-ליבו

עלידי התכרתו הדראמטית שלא התקבלה הפך עיצעם סרטאווי את

המגעים עם כוחות השלום הציוניים למוקד המועצה הפלסטינית

של האיש. התעקשותו לעורר בפורום זה במלוא חריפותה את בעיית ההכרה הירשי-מית בכוחות-השלום הציוניים בישראל הי-תה נועזת לאיפחות.

לקראת סוף הוויכוח הכללי תבע סרטאווי את רשות-הדיבור, ואף החל משיב למתי קיפיו. כאשר פיתח את התיזה, שעליה מבוססת ההידברות של אש"ף עם המועצה

עם שלי, כפי שהתבטאה בראיון שפור-סם. וגם על העובדה שבינתיים השתתפו כמה מראשי אש"ף במיפגשים עם ישראל-לים "ציוניים".

צופים בירושלים ובמקומות אחרים יכלו לעקוב אחרי דינוי המועצה במיש-רין, מפני ששודרו בהרחבה בטלוויזיה הר-סורית, שנקלטה בימים אלה היטב. הר

המקום: דמשק. כל מושב המתכנס בר-בירה הסורית מושפע מן האווירה הקיי-צוגית השוררת בה, והדבר מחליש את כוחם של המתונים. גם כאשר נוקטים הר-סורים עצמם קו מתון-יחסית, נשאר סיג-נוגם המילולי קיצוני ואלים, והוא דבק באורחיהם.

העיתוי: המשבר המחודש בלבנון. אין

נמסרו הדברים בישראל, במסיבת-עיתוני-אים שגרמה לסנסציה עולמית.

אולם כוחות-הנגד לא טמנו את ידיהם בצלחת. תוך ניצול אידיוקים בדיווח הר-עיתונאי, פירסם פארוק קדומי, האחראי באש"ף על ענייני-החזק, הכחשה רשמית. "שום ניצי פלסטיני מוסמך", כך נאמר, לא קיים מגעים עם גוף ישראלי.

הכחשה זו, אשר התעמולה הר-ישראלית הרישומית עטה עליה, כמובן, כמוצאת שלד רב, גרמה לעניין-השדום נזק כביר. הוא עיר ערה את אמון הציבור הישראלי במגעים ובכעליהם. לסרטאווי ולי-ממונים עליו היה ברור כי יש לי-הכנים סדר לעניין.

על רקע זה התקיים המושב ה-13 של המועצה הלאומית הפלסטינית, במארס-1977, בקאהיר. במרכזו עמדה פעילותו של סרטאווי, הצורך למסח את המגעים. אנשי חזית-הסירוב פתחו בהתקפת-מחץ על סרטאווי, תיארוהו כבוגד וכעוכר העניין הפלסטיני. בישיבות נרגשות מאד רי-לדחיים סגורות, יצא יאסר ערפאת להגנה נמרצת עליו ותיאר אותו כגיבור העניין הפלסטיני.

ערפאת הוא איש-פשרה. המשתדל תמיד להעביר החלטות הנשענות על קונסנזוס רחב. כך גם נהג במושב ה-13. בסופו של דבר התקבלה החלטה רשמית, שקבעה שאש"ף שואף לקיים מגעים עם כוחות "דמוקרטיים ומתקדמים בישראל ומחוצה לה". אולם כדי לפייס את האגף הקיצוני, נוספו להגדרה המילים "האנטי-ציוניים".

בין השאר השתתפו במיפגשים, בי-אוחו שלב, לובה אליאב, מאיר פעיל ויוסי אמית.

אבנרי, פלד, סרטאווי וארנון במיפגש באירופה בפרהסיה, על שולחן הדיונים

הישראלית ושלי, נתקל במקלה-שיטנה מטעם אנשי חזית-הסירוב. יורר המועצה, אבו-שראר היה חבר המישלחת של אש"ף שהשתתף בספטמבר 1979 בכינוס ברומא, לצד מישלחת ישראלית שכללה את אורי אבנרי ויעקב ארנון.

מצלמה הראתה את סרטאווי ואת שאר ראשי אש"ף. היא העבירה את נאומו של המזכיר התוניסי של הליגה הערבית, ש-כלל בדבריו פעמים רבות את השם הר-מפורש, "מדינת ישראל", מבלי שהדבר גרר אחריו מחאות קולניות. רק אחריו דיבר הנשיא האפטי אל-אסד, כמארח. הוא נאם אום שיגרת.

עוד ספק כי הסיבוב האחרון נפתח ביוזמת הנוצרים, הנחמכים עלידי ממשלת ישר-אל. אלה סללו מעין "כביש-בורמה" לעיר-זחלה, כדי לצרפה למדינות העצמאית שלהן בצפון. הסורים ראו בכך איום ישרי-על עצמם. מכיוון שהנוצרים מצוידיים במיטב הנשק הישראלי (כפי שהודו דובי-רית של ממשלת-ישראל סוף-סוף בשבר-